

...

Fővárosi Ítéletábra

Az ügy száma:	4.Kf.700.398/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője
A per tárgya:	megbízási díjjal összefüggő közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.349/2025/8. számú ítélete

...

[1] A felperes a 2022. szeptember 1. napjától 2024. november 30. napjáig terjedő időszakban a szolgálati hely szolgálati hely 2 állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot, működési körzete település 1 és település 2 települések voltak. Rendszeresen látott el munkáltatói utasításra a saját működési körzeten kívül a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozó járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki szolgálatokat, e körben Tevékenység-irányítási Központ általi küldéseket. A megbízási díj iránti szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset, a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a 2022. szeptember 1. napjától 2024. november 30. napjáig terjedő időszakra – 2022. október és 2024. február hónapok kivételével, vagyis összesen 25 többletfeladat-ellátással érintett hónapra –724.688 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában kérte megállapítani. Az eljárás során a jogalap vonatkozásában pontosított keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapította. A megbízási díjra alapot adó szolgálatokról a perben kimutatást csatolt.

[3] Az alperes védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság az alperest késedelmi kamattal növelten 724.688 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Az ítélet indokolása szerint a felperes megbízási díjra jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el többletfeladatként.

[5] Az irányadó bírói gyakorlat felhívásával rámutatott, hogy a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztások, melyek körében végzett egyes feladatokra a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21., 24., 25. pontjai, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjai az irányadók. Ezek alapján a járőrszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok körzeti megbízotti működési körzeten kívül történő rendszeres ellátása nem tartoznak a felperes beosztása szerinti feladatai közé. Ezen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §, 24. § (1) bekezdése alapulvételével ugyanis a KMB Szabályzat ellentétes értelmezése a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. 2023. február 1. napját követően is jogosult a felperes a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a jelentős többletfeladat-ellátás és a többletterhelés. E körben a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ban meghatározott megbízási rendelkezéseivel.

[6] A követelésösszegszerűsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéknél (50%-200%) kevesebb. Értékelte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, éveken át elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, melyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szakismeretet igényeltek.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében – a megbízási díjra való jogosultság jogalapját és összegszerűségét egyaránt vitatva – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg, arra az álláspontra helyezkedve, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezési tévedést

követett el akkor, amikor a felperes által ellátott feladatokat tévesen a körzeti megbízotti beosztás körén kívül eső, más munkakörhöz tartozó többletfeladatként értékelte. Érvelése szerint a felperes a járőr jellegű feladatait nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 67. § (1)-(2) bekezdéseire és 69-70. §-aira figyelemmel – a körzeti megbízotti munkakörének részeként látta el a Járőrszabályzat alapján – melyre a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos 44. pontja kifejezetten utalt –, járőr szolgálati formában, a szervezeti egység, sőt a rendvédelmi szerv teljes illetékességi területén. A körzeti megbízotti és a járőri beosztás feladatait a 30/2015. BM rendelet nem határozza meg, azok érdemben nem különböznek, és a felperes a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában egyébként is közterületi tevékenység ellátására köteles, így a hivatkozott feladatok nem róttak rá érdemi többletterhet. A felperest a feladatellátással járó esetleges többletterhelésért a Hszt. 157. § (1) bekezdése szerinti hivatásos pótlék és a beosztási illetménye már kompenzálta, így további díjazás nem illeti meg.

[8] Az összecszerűség körében vitatta az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelésének helytállóságát, különösen azt a megállapítást, amely szerint a többletfeladatok ellátása hátrányosan befolyásolta a felperes alapfeladatainak teljesítését. A felperes által benyújtott kimutatás 98 szolgálati alkalmat rögzített többletfeladatként, amely havi átlagban 3,59 alkalomnak felel meg, amit a rendes, 12 órás szolgálatteljesítési időkeretben látott el. Ebből következően túlszolgálat nem keletkezett, és a körzeti megbízotti alapfeladatok ellátása sem szenvedett csorbát. A felperes a körzeti megbízotti feladataitól eseti jelleggel, rövid időre került elvonásra, a járőr jellegű feladatok ellátásához széleskörű, komplex szaktudásra nem volt szüksége. Mindezek alapján állította, hogy a 75%-os mértékű megbízási díj eltűzött, sőt az ügy egyedi körülményeire tekintettel a megbízási díj minimumösszege iránti jogosultság sem állapítható meg.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása alól nem mentesítették; az elvonására nem eseti jelleggel került sor; a két beosztás feladatainak együttes ellátása megbízási díjra jogosítja. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, a két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző utasítás tartalmazza, a körzeti megbízott feladatait szabályozó norma nem teszi a körzeti megbízott kötelezettségévé a járőrfeladatok ellátását. Az alperes az összecszerűség vitatása körében jogszabálysértést nem jelölt meg, az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj ugyanakkor nem tekinthető eltűzottnak.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. E körben kiemelő, helyesen észlelte a törvényszék, hogy 2022. augusztus 12. napján hatályba lépett a KMB Szabályzat – több rendelkezést is érintő – módosítása, továbbá ezt meghaladóan 2023. február 1-i hatállyal a Hszt. 71. § (3) bekezdésének szövege is változott; mivel azonban utóbbi értelmezését a fellebbező fél nem tette vitássá, így arra a felülbírálat sem terjedt ki. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jogszerűen kötelezte az alperest a megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[12] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[13] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4. [Bíróági Határozatok Gyűjteménye (a továbbiakban: BHGY) – K-KJ-2020-487], Kf.VII.39.389/2021/4. [BHGY – K-KJ-2021-685]) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapról eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[14] A Kúria határozataiban (pl. Kf.VII.39.525/2021/3. [BHGY – K-KJ-2021-680]) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. [BHGY – K-KJ-2022-1036], Kf.VII.45.006/2022/4. [BHGY – K-KJ-2022-917]).

[15] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális distinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel, vagy a Hszt.-vel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) szolgáló szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[16] A Szolgálati Szabályzatnak az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érv sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati eljárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.). Ezzel szemben az alperes a fellebbezésében az előírásnak kiterjesztő értelmet tulajdonít, mely a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az,

hogy ezekért a többletfeladatokért ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[17] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótléokra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[18] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (Kfv.VII.37.780/2020/5. [BHGY – K-KJ-2021-1281]) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Mivel az alperes nem állapított meg, és nem fizetett megbízási díjat, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben határozhatta meg. Az alperes fellebbezésében olyan tényszerű, és nem általánosságban megfogalmazott körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú bíróság mérlegelését okszerűtlenné, iratellenessé, vagy alaptalanná tette volna. Az elsőfokú bíróság a mérlegelése során a jogszabályi kereteket nem lépte túl, ítéletéből a mérlegelés alapjául vett körülmények, azok értékelése megállapítható.

[19] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel állapította meg.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott (57.975 forint összegű) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 24.

dr. Kecskés Zsófia s.k.	dr. Farkas Ervin s.k.	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró